Nr. 3524.

CURRENDA XV.

A. D. 1879.

N. 3383.

Allocutio Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papae XIII. ad redactores catholicarum ephemeridum.

Ingenti sane laetitia suavique animi jucunditate hodie perfundimur ex conspectu frequentiaque vestra, filii dilectissimi, qui egregii viri, domus Nostrae Antistitis, votis et desideriis obsequentes, ex omnibus terrae plagis huc convenistis, ut vestro et omnium catholicarum ephemeridum scriptorum nomine, fidem et amorem, quem animo fovetis, Nobis secundum Pontificatus annum auspicantibus palam obtestaremini. Plenum siquidem, quod modo solemniter verbis et factis professi estis, animorum obsequium et propensissima in Petri Cathedram voluntas, ardens religionis studium, et generosa virtus, qua veritatis et justitiae jura tuenda suscepistis, vos Nobis exhibent veluti lectissimam militum aciem, belli peritam ad pugnandum instructam, et ad ducis imperium ac nutum paratam vel inter confertissimos hostes convolare, vitamque profundere.

Atque eo vel magis laetamur, quod hisce auxiliis et strenuis hujus generis defensoribus tempus egere sentimus. Parta enim effreni illa quidquid libuerit in vulgus edendi libertate, quam verius licentiam dixeris, homines novarum rerum studiosi infinitam prope ephemeridum multitudinem statim disseminandam curaverunt, quae veri rectique principia impugnare aut in dubium adducere, Christi Ecclesiam calumniis impetere et in invidiam vocare, et perniciosissimas doctrinas mentibus persuadere solemne haberent.

Mature enim intellexerunt, quantum utilitatis et commodi ad inita consilia perficienda capere possent ex quotidiana editione ephemeridum, quae errorum veneno sensim et paulatim animos legentium inficerent, et pravorum appetituum fomentis sensuumque illecebris corde corrumperent. — Haec autem omnia adeo feliciter juxta eorum vota cesserunt, ut a vero non admodum videatur abesse, quisquis malorum colluviem et miserrimam, ad quam devenimus, rerum temporumque conditionem in ephemeridum vitium magna ex parte refundat.

Quapropter cum modo ex more, qui universaliter invaluit, edendarum ephemeridum sit veluti inducta necessitas, catholicis scriptoribus in id maxime adlaborandum est, ut in civilis societatis medelam et Ecclesiae praesidium vertant, quod in utriusque perniciem ab hostibus usurpatur. Quamvis enim catholici scriptores iis artibus et lenociniis uti non possint, quibus adversarii frequenter utuntur, eos tamen facile possunt aequare, scribendi varietate ac elegantia et diligenti recentiorum factorum narratione; imo et vincere, utilium rerum notitia, maxime autem veritate, quam animus naturaliter appetit, et cujus

tanta est vis, praestantia et pulchritudo, ut, cum menti apparuerit, facile vel ab invito assensum extorqueat: — Ad optatum autem exitum plurimum conferet gravis et temperans dicendi ratio, quae nimirum neque nimia aut intempestiva sermonis acerbitate legentium animos offendat, neque partium studio, aut privatorum commodis, communi bono posthabito, deserviat. — Illud autem prae ceteris curandum vobis esse intelligimus, ut, sicut Apostolus monet, idipsum dicatis omnes et non sint in vobis schismata; sitis autem perfecti in eodem sensu et in eadem sententia, (I. Cor. 1. 10.) catholicae Ecclesiae doctrinis et placitis firmo animorum assensu adhaerentes.

Hujus autem concordiae necessitas vel ex eo major apparet, quod inter ipsos viros, qui catholicis accensentur, non desunt modo, qui publicas etiam gravissimi momenti controversias ipsam Apostolicae Sedis conditionem respicientes, proprio arbitrio derimendas et definiendas assumunt, et aliter sentire videntur, quam Romani Pontificis dignitas et libertas patiatur. — Interest idcirco quam maxime, ne qua errandi relinquatur occasio, rursus in catholicorum mentem reducere, supremam Ecclesiae potestatem, quae Petro ejusque Successoribus divinitus collata est, ut universam Christi familiam in fide contineret et ad aeternam caelestis regni beatitudinem adduceret, ex divina ipsius Christi institutione, plenissimam sibi libertatem vindicare: ad hanc autem potestatem libere toto orbe exercendam providentissimo Dei consilio factum esse, ut, post periculosae primae aetatis discrimina, civilis principatus Romanae Ecclesiae adjiceretur, eidemque longo saeculorum tractu, inter infinitas rerum vicissitudines regnorumque ruinas conservaretur. — Hac autem ratione, sane gravissima, non regni ambitu, ut saepius ediximus, non dominandi cupiditate permoti, Romani Pontifices, quoties civilem hunc principatum turbari et violari senserunt, Apostolici muneris esse putarunt Sacra Romanae Ecclesiae jura sarta tecta servare et pro viribus tueri: Nosque ipsi, Praedecessorum Nostrorum exempla secuti, haec eadem jura asserere et vindicare non praetermisimus, neque unquam praetermittemus.

Quapropter vos, filii dilectissimi, qui Petri Cathedrae maxime addicti ad Sedis Apostolicae causam defendendam paratissimos vos exhibetis, unanimes et alacres, voce ac scriptis sacri imperii necessitatem ad liberum spiritualis potestatis exercitium propugnare ne desinatis; atque historia duce ostendite, illud imperium tam legitimo jure fuisse constitutum ac perdurasse, ut aliud in humanis rebus majus vel aequale nemo praetendat.

Si quis autem, ut vobis multorum invidiam conciliet, civilem Ecclesiae Romanae principatum cum Italorum fortuna et regnorum prosperitate componi non posse dictitaverit, contra objicite, nihil a Romanis Pontificibus, si imperio potiantur, nihil a Catholica Ecclesia si libertate fruatur, populorum saluti et incolumitati esse timendum. Non enim Ecclesia seditiosas commovet turbas, sed continet potius et componit; non simultates aut odium fovet, sed caritate restinguit; non imperandi libidinem aut superbiam acuit, sed potius supremi judicii severitate et caelestis Regis temperat exemplo; non civilis societatis jura invadit, sed firmat; non regnorum dominium affectat, sed Apostolici magisterii munere sibi divinitus demandato religiose perfungens, ea principia integra servat, quibus omnis ordo nititur, et ex quibus pax, honestas et omnis civilis cultus efflorescit.

Ad Italos autem quod attinet, praeteritorum temporum monumenta loquuntur. Romanae Ecclesiae Pastores de alma hac Urbe et de Italorum rebus esse optime meritos; simulque testantur, nobile praecipuumque decus, quo Roma fulget, a catholica religione esse profectum; Roma namque per sacram B. Petri Sedem caput orbis effecta, ut S. Leo M. ajebat, latius praesidet religione divina, quam dominatione terrena. (Sermo I. in Nat. SS. Petri et Pauli.) — Addite, quod omnes norunt, Romanos Pontifices litteris ac scientiis fovendis maximas curas semper impendisse; bonas artes in suam recepisse tutelam; aequo paternoque imperio subjectos sibi populos fortunasse. Dicite tandem, publicas Italiae res neque prosperitate florere, neque diuturna tranquillitate posse consistere, nisi Romanae Sedis dignitati et summi Pontificis libertati, prout omnia jura postulant, fuerit consultum.

Haec atque his similia, quibus religiosae et civilis societatis bono prospicitur, per vestras ephemerides in vulgus spargere et rationum momentis communire satagite: omnibus unus sit amor, una mens, Ecclesiae causam defendere et Romani Pontificatus jura propugnare. — Pro justitia, pro religione, pro Ecclesiae libertate pugnantes multa profecto molestiarum ac laborum seges, aspera multa toleranda vos manent: cavete ne animum despondeatis, facere enim et pati fortia christianum est. Aderit rite certantibus Deus, copiosa caelestium munerum praesidia deferens.

Haec autem ut uberiora in dies vobis obveniant, Apostolicam benedictionem, Nostrae in vos benevolentiae testem, omnibus et singulis catholicarum ephemeridum scriptoribus, intimo cordis affectu impertimus. — Benedictio etc.

L. 2085.

Contestatio quotæ 10 fl. pro consociatione Bonifacii et 40 fl. v. a. pro consociatione Severini.

Consistorium Vindobonense litteris datis sub 11. Aprilis 1879. N. 2151. contestatur receptionem quotæ 100. fl. v. a. pro consociatione S. Bonifacii et 40 fl. v. a. pro consociatione S. Severini missæ a Nobis sub 7. Aprilis 1879. N. 1942. et gratiarum actionem pro collecta exprimit, quod P. T. Clero Dioecesano pro notitia communicatur.

E Consistorio Episcopali,
Tarnoviae die 18. Aprilis 1879.

N. 2207.

Contestatio quotae 100 fl. v. a. pro missionibus in terra sancta missae.

Comissariatus generalis pro terra sancta Viennae, litteris datis sub 18. Aprilis 1879. contestatur receptionem quotae 100 fl. v. a. sub 12. Aprilis 1879. N. 1942. pro missionibus in terra sancta missae, pro benefactoribus orationes in Ecclesia SS. Sepulchri Hierosolymis fundendas promittit, atque ulterioribus favoribus missiones terrae sanctae et Orientis P. T. Cleri commendat.

E Consistorio Episcopali,
Tarnoviae die 26. Aprilis 1879.

L. 2952.

Restauracye kościoła mają być przedsiebrane pod kierunkiem artystycznym.

Pod względem restauracyi kościołów mieszczących w sobie zabytki artystyczne otrzymał Biskupi Konsystorz odezwę z Wydziału Krajowego, którą do wiadomości i ścisłego zachowania Przewielebnemu Duchowieństwu udzielamy:

„Z powodu restauracyi, które się obecnie uskuteczniają w jednym z kościołów we Lwowie, a w które wglądnąć byliśmy powodowani, ponieważ zażądano pomocy pieniężnéj z funduszu krajowego, doniósł nam jeden z najznakomitszych naszych artystów, iż w ogóle we wszystkich świątyniach restauracye w nowszych czasach odbywają się bez należytego artystycznego kierunku,— że poważne świątynie, stawiane i upiększane rękami artystów bywają przez restauracye zeszpecone,— że arcydzieła dawniejsze zniżane bywają mimo najlepszych chęci, lecz z braku wiadomości i artystycznego poczucia mężów użytych do takich restauracyj, do surowości i bezprzykładnéj jaskrawości.“—

Brakuje Wydziałowi krajowemu i kompetencyi i środków, aby się mięszać do tych spraw, a tem samem może uratować nie jedno dawniejsze dzieło od niefortunnego przekształcenia. Ale uważa to za swój obowiązek podać te okoliczności do wiadomości Przewielebnego Konsystorza jako do władzy, któraby przez stósowne pouczanie i nadzór mogła zaradzić złemu, pomnąc, że ojcowie nasi przekonani o wpływie sztuk pięknych na umysł i duszę ludzką, i że co najlepszego, należy oddać Bogu, powierzali wykonanie i ozdobienie świątyń najświetniejszym geniuszom ludzkości.

We Lwowie dnia 20. Maja 1879.

Marszałek krajowy
Wodzicki.

Członek Wydz. kraj.
Pietruski.

Z Biskupiego Konsystorza, w Tarnowie dnia 3. Czerwca 1879.

L. 2953.

W księgarni Milikowskiego we Lwowie, znajduje się egzemplarz dobrze utrzymany Biblii tłómaczenia Ks. Leopolity z r. 1561 w Krakowie, cena 400 złr. w. a. co się na prośbę księgarza do wiadomości Przewielebnego Duchowieństwa podaje.

Z Biskupiego Konsystorza, w Tarnowie dnia 6. Czerwca 1879.

L. 3025.

Ks. Sebastian Frötschner generalny komisarz dla ziemi świętéj, potwierdza odbiór 46 złr. 46 cnt. w. a. z fundacyi utworzonéj przez JEgo Ekscelencyą Józefa Alojzego Barona Pukalskiego, na cele misyj świętych w Ameryce, Afryce i ziemi świętéj, corocznie kolejno obdarzać się mających.

Z Biskupiego Konsystorza, w Tarnowie dnia 3. Czerwca 1879.

L. 1812.

Wykaz sprawionych rzeczy i przedsiewziętych reparacyj w kościele i plebanii w Książnicach Dekanatu Radomyślskiego od r. 1860 aż do r. 1878 włącznie.

1. Kosztem konkurencyi kościół nowy z drzewa w r. 1860 budowany wartości 5187 złr. 7 cnt. 2. Sprawił p. Michał Toczyski kolator kościoła Książnickiego w r. 1861 a) sześć lichtarzy biało lakierowanych i złoconych za 19 złr. b) dwanaście lichtarzy mniejszych z drzewa za 28 złr. 34 cnt. c) stacyi 14 w małym formacie za 34 złr. d) pająk bronzowy za 31 złr. e) dwa wazony na kwiaty za 5 złr. f) trybularz za 15 złr. 14 cnt. g) mszał in filio czerwono oprawiony za 26 złr. h) mszał rekwialny za 4 złr. i) sukno czerwone na stopnie ołtarza za 25 złr. 37 cnt. k) Pan Jezus pod tęczą w kościele za 28 złr. l) jedna alba z dwoma paskami za 8 złr. m) trzy komże z kołnierzykami dla ministrantów i kościelnego za 4 złr. 36 cnt. n) baldachim i poduszka na ołtarz za 28 złr 56 cnt. o) ornat czarny manszestrowy za 24 złr. 25 cnt. p) obrus na wielki ołtarz za 10 złr. r) antipedium czarne do wielkiego ołtarza za 10 złr. 24 cnt. s) dwie poduszki jedna ponsowa druga czarna za 4 złr. 22 cnt. t) reparacya ornatów 7 złr. 37 cnt.

Od przybycia zaś ks. Romualda Płonkowskiego t. j. od 20. Grudnia 1861 jako plebana do Książnic sprawiono co następuje: 3. Parafianie sprawili: a) kapę białą boki czerwone ze stułą za 85 złr. b) kapę czerwoną, boki czerwone odmienne ze stułą za 50 złr. c) kapę fioletową ze stułą za 50 złr. d) kapę czarną ze stułą za 33 złr. 4. P. Gawroński sprawił kapę białą na miejsce starej nie do użycia za 25 złr. 5. Parafianie sprawili ornat biały z odmienną środkową kolumną za 40 złr. 6. Hrabina Zichy spawiła ornat biały z mory jedwabnej, środkowa kolumna z peli jedwabnej za 40 złr. 7. Parafianie sprawili ornat biały z żółtą środkową kolumną za 25 złr. 8. Ks. Płonkowski sprawił ornat biały z odmienną środkową kolumną za 17 złr. 9. P. kolator sprawił ornat biały w środkowej kolumnie Matka Boska wraz z dalmatykami za 120 złr. 10. Parafianie sprawili ornat czerwony jedwabny adamaszkowy za 40 złr. 11. P. kolator sprawił ornat czerwony jedwabny złotem przerabiany z pasu ubrania narodowego 100 złr. 12. Ks. Płonkowski sprawił ornat czerwony pół jedwabny adamaszkowy za 22 złr. 13. Parafianie sprawili: a) ornat fioletowy jedwabny w kwiaty za 50 złr. b) ornat fioletowy równego z kapą koloru za 18 złr. 14. P. kolator sprawił ornat czarny manszestrowy z materyalną pół jedwabną szychem przerabianą kolumną z dalmatykami tej samej materyi za 62 złr. 15. Parafianie sprawili: a) zasłony czarne z białymi krzyżami do 3 ołtarzy za 4 złr. 7 cnt. b) welum (szal) pół jedwabny za 16 złr. 16. p. Kolatorka dała odnowić ś. Jana we wielkim ołtarzu za 50 złr. 17. Parafianie dali sztafirowanie wielkiego ołtarza, ambony, nowy obraz p. Jezusa w górze z robotą stolarską 431 złr. 90 cnt., stół dwom malarzom przez 3 miesiące dawał ks. Płonkowski. 18. Kosztem parafian odnowienie obrazu N. Maryi P. w pobocznym ołtarzu 40 złr. 40 cnt. b) stafirowanie dwóch pobocznych ołtarzy z reparacyą

stolarską za 289 złr. 94 cnt., stół dwom malarzom przez 9 tygodni dawał miejscowy pleban ks. Płonkowski. 19. Ks. Płonkowski sprawił: a) dwa krzyże na poboczne ołtarze za 3 złr. b) dwie poduszki na poboczne ołtarze za 2 złr. 80 cnt. c) dwie alby płócienne, dwa humerały i komże za 17 złr. 20. Kosztem parafian obito trumne żałobną kościelną manszestrem za 7 złr. 90 cnt. 21. Ze sprzedarzy staréj organistówki sprawiono dwie chorągwie (sztandary) amarantowe za 53 złr. 50 cnt. 22. Parafianie sprawili dwie chorągwie krzyżowe czerwoną i zieloną za 91 złr. 23. Ks. Płonkowski sprawił jedne chorągiew krzyżową czarną za 45 złr. 24. Parafianie sprawili: a) reparacya mniejszéj czarnéj chorągwi 5 złr. b) szafę do wieszania ornatów za 22 złr. c) reparacya i odnowienie drugiéj szafy 3 złr. 50 cnt. 25. Bractwo Rożańcowe sprawiło statuę N. M. P. w ołtarzyku do noszenia przy procesyi z przyrządem do stawiania za 146 złr. 21 cnt. 26. Parafianie sprawili: a) zamek do pobocznych drzwi kościoła za 10 złr. b) szkło kolorowe do okien w kościele za 2 złr. 27. Ks. Płonkowski sprawił obraz „taniec śmierci“ w ramach złoconych za 12 złr. 28. P. kolator sprawił katafalk nowy za 30 złr. 29. Ks. Płonkowski sprawił: a) reparacya i odnowienie starego katafalku za 2 złr. 50 cnt. b) dwie stuły fioletowe za 6 złr. c) kapsule do chorych za 3 złr. d) kołnierze fioletowe i czarne dla ministrantów za 3 złr. 60 cnt. e) reparacya ornatów 21 złr. 50 cnt. f) wymalowanie 12 krzyżów w kościele przed poświęceniem kościoła i wydrukowanie dokumentów po poświęceniu tegóż 10 złr. 50 cnt. g) sznur do lampiarza za 60 cnt. h) kanony na poboczne ołtarze bez ram za 2 złr. i) reparacya niebieskiéj chorągwi 1 złr. k) książki metryczne za 4 złr. 40 cnt. l) biret i dwa paski wełniane za 3 złr. 90 cnt. 30. Parafianie sprawili a) baldachin nowy białego koloru za 107 złr. 86 cnt. b) antypedya dwa do pobocznych ołtarzy za 16 złr. 14 cnt. c) cztery obrazy (feretrony) z przywozem i okryciem za 233 złr. 63 cnt. 31. Ks. Płonkowski sprawił: a) dwa zamki do śpichlerza i piwnicy za 6 złr. b) reparacya miechów 5 złr. 40 cnt. c) reparacya ornatów z dokupieniem materyi 16 złr. 10 cnt. d) reparacya kadzielnicy 80 cnt. e) posrebrzanie postumentu kielicha 3 złr. f) odnowienie lichtarzy pogrzebowych 3 złr. g) podszycie pal na kielichy (płótno i koronki) 2 złr. h) dorobienie drążka do baldachinu za 70 cnt. i) Rituale Sacramentorum za 3 złr. k) chorągiewki dwie nowe niebieskie i odnowienie dwóch zielonych za 50 złr. 32. Kosztem parafian i ks. Płonkowskiego reparacya organ, przerobienie jednego głosu i dorobienie pedału, parafianie dali 100 złr. ks. Płonkowski 72 złr. razem 172 złr., stół dwom majstrom dawał ks. Płonkowski. 33. Franciszek Miękoś sprawił albę siatkową świąteczną za 10 złr. 34. P. kolator sprawił trzy kamienne schody zewnątrz kościoła za 60 złr. 35. P. kolator sprawił dwa lichtarze wielkie przed stopnie wielkiego ołtarza i trzeci pod paschał, drewniane, biało lakierowane i złocone za 45 złr. antipedium obraz na płótnie „ofiarę Abrahama“ bez ram 25 złr. 36. P. kolatorka sprawiła albę z płótna świąteczną i obrus na wielki ołtarz za 20 złr. 37. P. kolator sprawił pająk drugi bronzowy za 40 złr. 38. P. kolatorka sprawiła: a) obrus, poduszkę na ołtarz, kołnierzyki dwa i komże dwie dla ministrantów za 15 złr. b) sukienkę na puszkę jedwabną za 10 złr. c) wazony na kwiaty za 4 złr. 39. P. kolator sprawił: a) dwa lichtarzyki bronzowe, 3 obrusy i

portatile do kaplicy na cmentarzu nad grobem za 20 złr. b) dwa dywaniki do pobocznych ołtarzy za 12 złr. 40. P. Trojacka sprawiła dwie komże dla ministrantów za 4 złr. 41. P. Nadechoska sprawiła poduszkę na ołtarz za 5 złr. 42. P. kolator sprawił: a) mszał in Quarto za 12 złr. b) dywan na stopnie wielkiego ołtarza za 35 złr. c) kielich metalowy pojedynczéj roboty za 20 złr. d) kielich metalowy z ozdobami cały złocony za 40 złr. 43. P. Wiktorya Wrońska sprawiła a) dwanaście lichtarzy 32 cale wysokości z angielskiéj cyny za 120 złr. b) lampiarz z angielskiéj cyny przed ołtarz Matki Boskiéj za 18 złr. 44. Ks. Płonkowski sprawił: a) pare lichtarzy na cyborium z angielskiéj cyny za 2 złr. b) tace z ampułkami do Mszy ś. z angielskiéj cyny za 2 złr. 50 cnt. c) tace z ampułką do Chrztu ś. z angielskiéj cyny za 2 złr. d) dwa kociołki z angielskiéj cyny do babieńca (pobocznych drzwi) i drzwi wielkich za 7 złr. e) sprowadzenie tych rzeczy z Karlsbadu 13 złr. 69 cnt. f) naczynie z pateną do przenoszenia Najśw. Sakramentu dla chorych za 6 złr. g) krzyż mosiężny posrebrzany na ołrarz wielki za 12 złr. h) złocenie dwóch kielichów 27 złr. i) reparacya i złocenie monstrancyi 40 złr. 45. Nowożeńcy sprawili lampiarz przed wielki ołtarz za 61 złr. 46. Ks. Płonkowski sprawił mosiężne blaszane rurki do nadstawiania świéc za 3 złr. 47. P. Tekla Kopcińska darowała 18 łutów srébra na kielich wartości 25 złr. 48. Ks. Płonkowski kazał zrobić z tego srebra kielich, kubek i patynę srebrną, podstawa metalowa, od roboty 25 złr. b) sześć lichtarzy z angielskiéj cyny za 50 złr. 49. Przez konkurencyą sprawiono dwie nowe stajnie i reperacyą budynków gospodarczych w r. 1861 za 492 złr. 19 cnt. 50. Ogrodzono z drzewa w słupy cmętarz do grzebania zmarłych za 100 złr., dwory dały drzewo a parafianie zrobili. 51. Przez konkurencyą sprawiono: a) dom mieszkalny dla nauczyciela i organisty wraz ze szkołą wybudowano w r. 1864 za 1400 złr. b) reparacya domu dla grubarza i reparacya piwnicy plebańśkiéj 250 złr. c) reparacya domu mieszkalnego plebana i wystawienie nowéj stodoły w r. 1868 i 1869 za 1682 złr. 45 cnt. 52. Do tego oprócz roboty pieszéj i ciągłéj i oprócz stołu dla róźnycch majstrów jako to: mularza, ślusarza i malarzy dołożył ks. Płonkowski 134 złr. 71 cnt., stodoły budowane w r. 1689 i stajnie w 1861 wraz ze wszystkiemi zabudowaniami gospodarskiemi spaliły się 29. Grudnia 1869 r. 53. Przez konkurencyą sprawiono: a) w r. 1870 wybudowano powtórnie trzy stajnie, stodołę o dwóch boiskach, spichlerz i 2 wozownie za 1952 złr. 24 cnt. b) w r. 1875 po odłączeniu posady nauczyciela od organisty wybudowano dom mieszkalny dla organisty i studnię drugą na plebanii za 485 złr. c) w r. 1876 uchwalono podmurowanie kościoła, posadzkę kamienną w kościele i obmurowanie kościoła z 4 kaplicami w rogach mającemi służyć na ołtarze Bożego Ciała za 2202 złr. 32 cnt. w r. 1877 podług téj uchwały podmurowano kościół, w r. 1878 sprowadzono kamienie na posadzkę, a w bieżącym 1879 roku nastąpi ułożenie posadzki w kościele i obmurowanie. 54. Kosztem ks. plebana Płonkowskiego; a) w r. 1862 angielska kuchnia i piece za 30 złr. b) siedm okien podwójnych za 30 złr. c) sztachetowanie ogródka na przeciw domu 20 złr. 55. w r. 1864 bróg i szopa na wozy, w r. 1869 spaliły się wartości 20 złr. b) stajnia na woły (spaliła się) wartości 60 złr. c) wozownia na bryczki (spaliła się) za 30 złr. d) szta-

chetowanie ogródka przy kuchni za 15 złr. 56. w r. 1868 chlewy na trzode i kurniki, drzewo 20 złr. 57. w r. 1871 ogrodzenie ogrodu 1 ½ morga sztachetami kosztem 180 złr. 58. w r. 1872 rowy około gruntu plebańskiego za 40 złr. b) przystawienie szop na wozy i narzędzia gospodarcze około stodoły i stajen za 20 złr. 59. w r. 1872 a) piwnice z drzewa na buraki 16 złr. b) szyny żelazne do zamykania stajen za 6 złr. 60. w r. 1876 a) piwnica na buraki powtórnie za 15 złr. b) poddrzwia i drzwi do piwnicy miasto zbutwiałych za 5 złr. 61. w r. 1877 szopa na drzewo za 60 złr. 62. dylowanie stajen, reparacye różne około budynków, aby w porządku ciągle utrzymać, było staraniem i kosztem plebana, które ciśle obliczyć trudno, mniéj więcéj mogły wynosić rok rocznie około 15 złr. a zatem przez lat 17, 255 złr. Wiele innych rzeczy tak do kościoła jako i przy plebanii tak zwanych drobiazgowych jako to: w kościele przez tyle lat naprawianie okien i różne uszkodzenia w sprzętach kościelnych, utrzymanie tychże w dobrym stanie, nie są objęte w tym wykazie. Wykaz ten sporządzono na wezwanie Urzędu dekanalnego, na większą cześć i chwałę Bogu!

Zestawienie ogólnych wydatków i sum.

1. Konkurencya złożyła na kościół i budynki plebański 13751 złr. 27 cnt. 2. ś. p. Michał Toczyski kolator kościoła Książnickiego na aparata i inne potrzeby niezbędne w kościele dał 1122 złr. 92 cnt. 3. Parafianie złożyli do rąk księdza Romualda Płonkowskiego dobrowolne ofiary i na tace w kościele, na aparata i różne potrzeby upiększenia kościoła 1991 złr. 5 cnt. 4. Romuald Płonkowski miejscowy pleban do kościoła 590 złr. 92 cnt. b) do budynków plebańskich 956 złr. 71 cnt. 5. p. Wiktorya Wrońska zmarła w Mielcu 138 złr. — Od roku 1860 do końca 1878 wydana suma 18550 złr. 87 cnt.

Książnice dnia 8. Lutego 1879 r.

Sprawdziłem pod dniem 11. Lut. 1879. Ks. Augustyniak, dziekan.

Piis ad aram suffragiis commendantur.

N. 3257. Anima A. R. **Andreæ Ciszek,** Parochi in Mogilany, qui die 10. Junii 1879. Sacramentis moribundorum provisus anno ætat. 72 sac. 47. ad Dominum migravit, sociatati diœcesanæ precum reciprocarum pro felici morte adscriptus.

N. 3322. Anima Rdi **Francisci Śmiałek,** alumni Semin. et s. Theol. in annum III. audit. qui die 12. Junii Sacram. morib. prov. anno ætatis 23. Vetero-Sandeciae vita functus est.

N. 3393. Anima Monialis S. Clarae Vetero - Sandeciae **Franciscæ Domitillæ Pawlikowska,** quae post. diuturnum morbum die 14. Junii anno aetat. 42. prof. 19. supremum diem obiit.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae, die 26. Junii 1879.

JOSEPHUS ALOJSIUS,

Episcopus Tarnoviensis.

Tarnoviae 1879. Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis, Impensis Consistorii.